

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/61/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221010553
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4221010553.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému O. K. a spol., pre prečin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného O. K. proti rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/102/2021 zo dňa 31. 01. 2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20. 09. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. K. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného O. K. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. k § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že: spolu s D. T. v presne nezistenom čase približne v období od mesiaca september XXXX do mesiaca marec XXXX po vzájomnej dohode od poškodeného Y. D. minimálne v štyroch prípadoch postupne vylákali pod zámienkou vstupnej investície do nákupu väčšieho množstva oblečenia, rôzneho druhu stavebného náradia a techniky sumu prvýkrát vo výške 3.000 eur, ktorú im poškodený po výbere zo svojho bankového účtu IBAN:S vedeného v Z. banke a.s. v meste D. odovzdal, pričom o niekoľko dní na to došlo v D., na bližšie nezistenom mieste, k ďalšiemu stretnutiu s poškodeným, kde pod zámienkou nákupu väčšieho množstva pracích práškov za účelom vytvorenia zisku z predaja požiadali poškodeného Y. D. o zaobstaranie sumy 10.000 eur, čo poškodený taktiež vykonal výberom finančnej hotovosti z predmetného bankového účtu v pobočke Z. banky a.s. v meste E. Y., pričom počas cesty motorovým vozidlom z mesta E. Y. do mesta D. tieto finančné prostriedky poškodený odovzdal do vlastných rúk obžalovaného O. K. za prítomnosti obžalovaného D. T., pričom nasledovalo ďalšie stretnutie s poškodeným v meste D., kde mu obžalovaní uviedli, že potrebujú ďalšie peniaze na zabezpečenie nákladnej prepravy už predtým kúpeného väčšieho množstva 40 paliet pracích práškov, následne sa poškodený spolu s obvinenými presunuli motorovým vozidlom do pobočky Z. banky a.s. v E. Y., kde po výbere sumy 5.000 eur poškodený obvineným vyplatil pri návrate do mesta D. sumu X.XXX eur a následne došlo k ďalšiemu náhodnému stretnutiu poškodeného s obžalovaným O. K., pričom sa motorovým vozidlom presunuli do pobočky Z. banky a.s. v G., kde poškodený - požiadany o peniaze (pod zámienkou vyplatenia pracovníkov) - vybral požadovanú sumu vo výške 2.500 eur a túto sumu mu do rúk odovzdal a následne si poškodený zobral úver a O. K. vyplatil ešte sumy 500 eur a 400 eur, čím uviedli Y. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., Ul. X. č. XXX/XX do omylu, nakoľko nikdy žiadne obchody, z ktorých mal mať poškodený zisk, nezrealizovali, ani ich nemali v pláne zrealizovať, v dôsledku čoho sa obohatili na jeho úkor a tak spôsobili poškodenému škodu minimálne vo výške 21.300 eur.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/ Tr. zák., § 36 písm. n/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ho zaviazal spoločne a nerozdielne s D. T. k náhrade škody pre poškodeného vo výške 19.500,- eur.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaním napadol obžalovaný. Písomné dôvody odvolania zaslal prostredníctvom obhajcu. Jeho odvolanie smerovalo do výroku o treste, ktorý považoval za neprimeraný, uložený v rozpore s ustanovením § 34 Tr. zák. a namietal, že neboli zohľadnené všetky poľahčujúce skutočnosti.

Konštatoval, že má bohatú trestnú minulosť a všetky tresty má zahladené. Podľa svojich možností uhradil poškodenému škodu vo výške 1.600,- eur. Považoval za potrebné zaoberať sa jeho pomermi a zabezpečiť čo najmenší vplyv na rodinu a blízke osoby. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, ani iný hodnotný majetok. Žije s priateľkou v jej byte, má XX detí. Staral sa a finančne podľa možností podporoval ťažko chorého otca (ktorý vo L. J. X. zomrel) a podľa možností podporuje aj ťažko chorú matku. Tiež má zdravotné problémy, opakovane bol práceneschopný.

Zdôraznil, že spáchaným skutkom nedošlo k vážnemu následku alebo neodvratiteľnej situácii. Za účelnejšie a efektívnejšie považoval uloženie podmieneného trestu a povinnosti počas skúšobnej doby nahraďiť škodu. Ďalej poukázal na to, že v trestnom rozkaze zo dňa 30. 12. 2020 sú uvedené skutky, ktorých sa dopustil v roku 2007, čiže bol odsúdený po 13 rokoch od ich spáchania. Zároveň zdôraznil, že bol síce odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, ale ten vykonal na základe rozsudkov Okresného súdu v Rimavskej Sobote vo veciach sp. zn. 4T/101/2007 zo dňa 05. 03. 2008 a sp. zn. 1T/3/2010 zo dňa 05. 08. 2010, ktoré boli uvedeným trestným rozkazom sp. zn. 11T/108/2020 zrušené a dokonca uznesením Okresného súdu v Rimavskej Sobote vo veci sp. zn. 1Nt/5/2022 zo dňa 22. 06. 2022 zahladené. S poukazom na uvedené nepovažoval zaradenie na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia za správne a zákonné. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám ho odsúdil na primerane miernejší trest odňatia slobody s podmieneným odkladom s dlhšou skúšobnou dobou.

Poškodený v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že obžalovaného treba potrestať, uložiť mu peňažný trest alebo väzenie, pretože by si zaslúžil viac rokov. Zdôraznil že nemá prácu, peniaze a z čoho žiť, pričom ho nezaujímajú partnerka, ani rodina obžalovaného. Požadoval len vrátenie peňazí. Verejné zasadnutie bolo vykonané podľa § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o to požiadal.

Obžalovaný požiadal, aby sa konalo verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, preto odvolací súd vykonal verejné zasadnutie podľa § 293 ods. 7 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obhajkyňa obžalovaného pridrižovala písomne podaného odvolania, ktoré nechcela zmeniť, ani doplniť. Navrhla uložiť obžalovanému podmienený trest.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok čo do výroku o treste považuje za zákonný a primeraný a to najmä vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúcu trestnú a priestupkovú minulosť. V konečnom návrhu navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a oboznámením sa s námietkami, uvádzanými v písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný a na základe toho po vyjadrení prokurátora vykonával dokazovanie len ohľadne ukladaného trestu.

Keďže odvolanie obžalovaného smerovalo len čo do výroku o uloženom treste, odvolací súd viazaný rozsahom tohto odvolania preskúmal len napádanú časť.

Čo sa týka výroku o ukladanom treste, považoval odvolací súd za potrebné uviesť, že súd I. stupňa správne vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák. a správne prihliadal na existenciu poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a prihliadol aj na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., keďže obžalovaný napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu tým, že sa od začiatku priznával a aktívnym spôsobom usvedčoval spoluobžalovaného D. T..

V prípade obžalovaného súd I. stupňa uviedol, že nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo možné u obžalovaného vzhľadom na existenciu okolnosti uvedenej v ustanovení § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že bol už za trestný čin odsúdený, keďže obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/108/2020 zo dňa 30. 12. 2020 uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/101/2007 zo dňa 05. 03. 2008 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/3/2010 zo dňa 05. 08. 2010 (Okresný súd Rimavská Sobota rozhodol uznesením sp. zn. 1Nt/5/2022 zo dňa 07. 07. 2022 o zahľadení odsúdení rozsudkami Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/101/2007 zo dňa 05. 03. 2008 a sp. zn. 11T/3/2010 zo dňa 05. 08. 2010). Vzhľadom na to, že odvolanie proti rozsudku súdu I. stupňa podal len obžalovaný a nie prokurátor, nemohol odvolací súd rozhodnúť v neprospech obžalovaného a rešpektoval zásadu „reformatio in peius“. Zároveň odvolací súd dodáva, že aj ak by u obžalovaného bola zistená priťažujúca okolnosť, nemalo by to žiadny vplyv na výšku trestu obžalovaného, pretože by bol naďalej daný prevažujúci podiel dvoch správne zistených poľahčujúcich okolností.

Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností potom súd I. stupňa správne znižoval hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby pri prečine podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. 1 rok až 5 rokov o jednu tretinu, teda správne vychádzal z upravenej trestnej sadzby 1 rok až 3 roky 8 mesiacov. Pokiaľ uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, takto uložený trest nebolo možné vzhľadom na osobu obžalovaného považovať za neprimerane prísny.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania žiadal uloženie podmieneného trestu. Odvolací súd však po preskúmaní všetkých skutočností dospel k rovnakému záveru ako súd I. stupňa, že v prípade obžalovaného je potrebné uloženie nepodmienečného trestu vo výmere 15 mesiacov, a nie trestu s podmieneným odkladom a dlhšou skúšobnou dobou. Pre naplnenie účelu trestu odňatia slobody z pohľadu individuálnej, ako i generálnej preventívnej funkcie, bude potrebné, aby na obžalovaného pôsobili výchovné prostriedky v rámci ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Uloženie podmieneného trestu by aj podľa odvolacieho súdu nebolo postačujúce na prevýchovu obžalovaného. Predovšetkým je potrebné poukázať na jeho doterajší spôsob života a predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, ktorý má v registri trestov 9 záznamov, pričom ani predchádzajúce vykonané nepodmienečné tresty neboli postačujúce na jeho nápravu k tomu, aby viedol riadneho života. Aj keď sa v 8 prípadoch na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený a má zahľadené odsúdenia, pri ukladaní trestu je potrebné na tieto odsúdenia prihliadať pri hodnotení osoby páchatel'a, keďže je zrejmé, že obžalovaný sa opakovane dopúšťal protiprávnej trestnej činnosti a nerešpektoval pravidlá spoločnosti. Zároveň súd I. stupňa správne zohľadňoval pri uložení trestu aj sankcionovanie obžalovaného správnymi orgánmi za spáchané priestupky, ako aj skutočnosť, že neuhradil škodu spôsobenú poškodenému, ktorý sa spáchaním skutku obžalovaným a už právoplatne odsúdeným spolupáchateľom dostal do ťažkej životnej a finančnej situácie. Ani počet jeho detí a s tým aj jeho vyživovacia povinnosť, zdravotný stav obžalovaného a jeho matky nepovažoval odvolací súd za dôvody na uloženie podmieneného trestu, prípadne na zníženie uloženého trestu.

Čo sa týkalo zaradenia obžalovaného na výkon uvedeného trestu v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., teda do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, aj tento výrok považoval odvolací súd za zákonný a správny, pretože obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu pre inú úmyselnú trestnú činnosť a na posúdenie jeho zaradenia nemá vplyv to, že Okresný súd Rimavská Sobota rozhodol uznesením sp. zn. 1Nt/5/2022 zo dňa 07. 07. 2022 o zahľadení odsúdení rozsudkami Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/101/2007 zo dňa 05. 03. 2008 a sp. zn. 11T/3/2010 zo dňa 05. 08. 2010, keďže trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/108/2020 zo dňa 30. 12. 2020 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere

9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/101/2007 zo dňa 05. 03. 2008 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/3/2010 zo dňa 05. 08. 2010. Na daný trestný rozkaz bolo potrebné prihliadať.

Výrok o náhrade škody zostal nezmenený z dôvodu, že obžalovaný proti tomuto výroku odvolanie nepodal.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.